

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Ευνοησθέντων υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς καμωσθὲν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἐπιτηθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:
 Ἔτησία... δρ. 8,—
 Ἐξάμηνος... > 4,50
 Τρίμηνος... > 2,50
 Ἐξωτερικοῦ:
 Ἔτησία φρ. χρ. 10,—
 Ἐξάμηνος > > 5,50
 Τρίμηνος > > 3,—
 ἂν συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἡμέσταν μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' ἀριθμοὶ ἐν τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐβριπίδων ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 10 Ὀκτωβρίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 45

ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΚΑΝΩΦ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ε. FERNEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὁ Ἀβγούστος δὲν ἐτολμοῦσε πλέον νὰ κάμῃ τοὺς λογαριασμοὺς του. Ἐλάμβανε χρήματα δασάκις τῷ ἐχρειάζοντο, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ρίπτῃ βλέμμα ἐπὶ τοῦ σωροῦ τῶν χρυσοῦν νομισμάτων, ροδούμενος μὴ τῶν εὐρῆ ἔξαφνα τὸ μὴ δὲν, τὸ τίποτε, ἐκεῖ ὅπου πρὸ ἐλίγων ἀκόμη ἡμερῶν εἶχεν ὀλόκληρον θησαυρόν.

Ὅπως δὴποτε, μία τῶν ἀνησυχιῶν του εἶχε διαλυθῆ. Συνήντησε καὶ πάλιν τὸν Πέτρον Μερᾶν καὶ τῷ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις περὶ τῶν ἐρωτησέων του καὶ τῶν παραδόξων τρόπων τοῦ Ἀρτίνης. Ὡς πρὸς τοῦτον, δὲν ἔμεινε εἰς τὸν Ἀβγούστον παρὰ κάποια ἀπογοήτευσίς περὶ τῆς σταθερότητος μερικῶν φιλιῶν.

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ ἐπιστάδιον αὐτὸ ἐξετυλίχθη ὅπως μερικαὶ θύελλαι, αἱ ὁποῖαι βροντοῦν ἐδῶ, ἀλλὰ κηγαίουν νὰ ἐκτραγοῦν ἄλλοῦ. Οὕτω τὴν Παρασκευὴν τῆς ἰδίας ἐβδομάδος, ὁ κύριος Δυμποῦ ἔλαβε παρὰ τοῦ φίλου του κ. Μερᾶν, πατρός τοῦ Πέτρου, τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἄγαπητέ μου φίλε,

Ἄμ' ἐκάματε νὰ διέλθω πολὺ κακὰς στιγμὰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ὁ υἱός μου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ νέου Ἀρτίνης, ἐπῆγε νὰ πάρῃ τὸν Ἀβγούστον σας, σκοπεύων νὰ μοῦ τοὺς φέρῃ

καὶ τοὺς δύο εἰς τὸ Τρεμολίνον...

«Παρουσιάζονται εἰς τὸ θυρωρεῖον, μὲ τὴν βαλίτζαν εἰς τὸ χέρι, μὲ τὸ ἐπανωφῶρι εἰς τὸν βραχίονα. Ὁ θυρωρὸς σας τοὺς κυττάζει ὑπόπτως καὶ ἔπειτα τοὺς λέγει:—Ὁ κύριος Ἀβγούστος δὲν δέχεται. Ἐφυγε ἢ θὰ φύγῃ σὲ λίγο, τὸ ἴδιο εἶνε. Ὅσον διὰ τὸν κύριον Δυμποῦ αὐτὸς εὐρίσκειται τώρα εἰς τὴν Ἀμερικὴν!

Ἐκπλήττονται, φυσικὰ, τὰ παιδιὰ καὶ ἀπαντοῦν εἰς τὸν θυρωρὸν, ὅτι δὲν

ἐνόησαν τίποτε.—Καὶ ὅμως εἶνε ἀπλούστατον, τοῖς λέγει ὁ θυρωρὸς μὲ μειδιάμα περιεργον. Ποιοὶ φεύγουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν; οἱ κατεστραμμένοι!—Κατεστραμμένος ὁ κύριος Δυμποῦ; ἄνακραζει ὁ Πέτρος μου, ὄχι δά! αὐτὸ εἶνε ἀστεῖο!—Καὶ ὅμως τὸ ἔπαθαν καὶ ἀνθρωποὶ πολὺ πλουσιώτεροι ἀπὸ αὐτόν, ἀπαντᾷ ὁ θυρωρὸς σας, Ἐπιτέλους, τί νὰ σὰς πῶ; ἐγὼ δὲν ξέρω τίποτε περισσότερο...

«Ὅλοι ἐτρελλόθησαν! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δυμποῦ...» (Σ. 366, στ. 6')

«Ὁ Ἀρτίνης καὶ ὁ Πέτρος ἔφυγαν. Ἀλλὰ μετὰ μετὰ βήματα, συναντοῦν τὸν Ἀβγούστον, ὁδηγοῦντα ἓνα ὄμιλον ξένων. Ὁ Ἀρτίνης ἀντιπαρέρχεται κατὰ τὸν γαρτὸν αὐτῶν κύριον, οἱ κατεστραμμένοι ἀνθρωποὶ δὲν εἶνε ἄξιοι οὕτε τοῦ χαιρετισμοῦ μας... Ὁ Πέτρος μου, φυσικώτατα, καὶ παρὰ τὴν παρουσίαν τῶν Κορκανῶφ, —εἶμαι, βλέπετε, καλὰ πληροφορημένος,— πλησιάζει τὸν υἱόν σας, καὶ, μὲ κάποιαν εὐλογον ταραχὴν, μὲ συγκίνησιν, τῷ κάμνει μερικὰς ἐρωτήσεις. Ἀφηρημένος ἐξ αἰτίας μικροῦ καυγᾶ,—δι' ἓνα ἀστακόν, νομίζω,—ὁ Ἀβγούστος ἀπαντᾷ εἰς τὸν Πέτρον κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ πεισθῇ, ὅτι καταστροφή καὶ ἀναχώρησις εἰς Ἀμερικὴν ἦσαν καὶ τὰ δύο γεγονότα πραγματικά.

«Καὶ ὁ υἱός μου ἔρχεται καὶ μοῦ φέρει αὐτὰς τὰς εἰδήσεις. Φαντασθῆτε τὴν ἀπορίαν μου καὶ τὴν λύπην μου! Τίνος κράξ, ἔλεγα, ὁ φίλος μου ἔγινε θύμα, χωρὶς ἐγὼ νὰ μάθω τίποτε; Καὶ τώρα ποῦ εἰμφορῶ νὰ τὸν εὐρῶ;...»

«Τὴν ἐπαύριον, ἐξανάστειλα τὸν Πέτρον εἰς τὸ Παρίσι, μετὰ τὴν ἐντολήν νὰ σταθῇ φρουρὸς ἀπέξω ἀπὸ τὸ σπίτι σας, ἐως νὰ συναντήσῃ, εἰσερχόμενον ἢ ἐξερχόμενον, τὸν Αὐγουστον καὶ νὰ μοῦ τὸν φέρῃ.»

«Συνηγήθησαν καὶ . . . ἐξηγήθησαν. Ὁ ἐπιτάχτης κατέληξεν εἰς φοβερὰν ἐκρηξίν γέλωτος. . . Ὁ υἱὸς σας διηγήθη

εἰς τὸν ἰδικόν μου ποιὸν εἶνε αὐτοὶ οἱ Ρωσσοί, τοὺς ὁποῖους ξεναγεῖ καὶ διατρέφει εἰς τὸ Παρίσι ἐπὶ δέκα τῶρα ἡμέρας. . . δι' ἐξέδωαν του! Αὐτό, ἀγαπητέ μου φίλε, μεταξὺ μας, ἐπιτρέφατέ μοι νὰ σας εἰπῶ ὅτι εἶνε σκληρόν, ἀλλὰ μαρτυρεῖ ἐκ μέρους σας συνέσιν, ἢ ὅποια μ' εὐχαριστεῖ ὅσον καὶ μ' ἐκπλήττει: ὁ Αὐγουστος εἶχε ἀνάγκην αὐτοῦ τοῦ μαθηματός.

«Γνωρίζω λοιπὸν τώρα, ὅτι ὁ ὑπρέτης σας Ἀντώνης, φοβηθεὶς μήπως ἴδῃ τὴν κατοικίαν σας κατακλυζομένην ὑπὸ ξένων ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἐγγεὰ προσκλητήρια, διατρέχοντα τὸν κόσμον εἰς ἀναζητήσιν ἐξαδέλων πάσης φυλῆς, — ὁ γηραιὸς σας ὑπρέτης, λέγω, διέταξε τὸν θυρωρὸν νὰ πάντῳ εἰς πάντα ἄνθρωπον μὲ βαλίξαν ζητοῦντα τὸν Αὐγουστον, ὅτι ἡ οἰκογένειά σας μετηνάστευσεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν! Ἀλλ' ὁ θυρωρὸς, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, προσέθεσε καὶ τὴν πληροφορίαν περὶ οἰκονομικῆς καταστροφῆς: Ὁ Αὐγουστος καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀνέκριναν.

«Ὁλ' αὐτὰ δὲν θὰ ἦσαν παρὰ μίαν σκηνὴν τῆς φάσας, ἢ ὅποια παίζεται εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἐὰν δὲν εἶχον τὰς ἀπροόπτους συνεπειάς, τὰς ὁποίας θὰ σας ἀναγγείλω.

«Ὁ υἱὸς Ἀρτίνης, χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἀκριβεστέρως πληροφορίας, ἐπέπεσε νὰ διαδώσῃ παντοῦ τὰ παραμύθια τοῦ θυρωροῦ σας. Ἡ εἰδήσις ἐφθάσεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαμιλά, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔγραψε χθές, κατασυγχισμένως. Τῷ ὑπεσχέθητε, φαίνεται, νὰ τὸν δαναίσαιε τριακοσίας πενήντα χιλιάδες φράγκα. Στη-

ριχθεὶς εἰς τὸν λόγον σας, ἴδρυσεν τὸ ἔργον αὐτῶν του, τὸ ὁποῖον ἐφείλει νὰ πληρώσῃ μετὰ ἐξ ἑβδομάδας. Καὶ τώρα μανθάνει τὴν εἰδήσιν τῆς καταστροφῆς σας!

«Τῷ γράφω σήμερον, διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς πλάνης του καὶ νὰ τὸν ἠσυχάσῃ. Μ' ὄλον τοῦτο, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ κάμετε ἐδῶ μίαν ἐμφάνισιν.

Ἡ παρουσία σας εἶνε ἀναγκασιωτάτη, διὰ νὰ ἐκμηδενίσετε τὰς ἀνοήτους διαδόσεις τοῦ Ἀρτίνης, τὸν ὁποῖον ἐπιφυλάσσομαι νὰ λούσω ὅπως τοῦ ἀξίζει, καὶ νὰ τῷ κλείσω τὴν θύραν μου. Τίποτε πλέον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὰς μελισταγῆς αὐτὰς γλώσσας, αἱ ὅσαι κρύπτουν κάτωθεν τοὺς θυλακίστους τοῦ δηλητηρίου!

«Τὰ σέβη μου εἰς τὴν Ἐδίδ. Φιλικωτάτους χαιρετισμούς.

«Α. ΜΕΡΑΝ»

— «Ὅλοι ἐτρελλάθηκα!»

Μὰ καὶ ὁ Ἀντώνης τώρα, καὶ ὁ μάρμυρ Ἀναστάσης; . . . ἀνέκραξεν ὁ κύριος Δυμποῦ ἑνώπιον τῆς θυγατρὸς του, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀνατέρω ἐπιστολῆς. Πρέπει νὰ ἐπισπεύσω τὴν ἐπιστροφὴν μου εἰς τὸ Παρίσι, ἀφοῦ ἦλθαν τὰ πράγματα ἔτσι· καὶ ἔμωσ θὰ ἤθελα

«Ὁ τηλεγραφητὴς ἐκτύπησε τὸν ἀποστολεῖα.» (Σελ. 367.)

νὰ ἐλάβανα πρὶν τὸ τηλεγράφημα κοὺ περιμένω ἀπὸ τὴν Ρωσίαν.

— Ἀλήθεια, δὲν μοῦ εἶπες τί πληροφορίας ἐξήτησες;

— Ἐγραφα εἰς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον, ὅπου ἔχω ἕνα φίλον, διὰ νὰ λάβω πληροφορίας περὶ τῶν Κορπανῶν. Ἄν εἶνε εὐνοϊκὰ, θὰ σοῦ ἀνακοινώσω τὸ σχέδιόν μου.

— Μποροῦμε νὰ ναναβάλλωμε γιὰ μίαν μέραν τὴν ἀναχώρησιν μας.

— Πραγματικῶς, αὐτὸ εἶνε προτιμότερον.

Τὸ τηλεγράφημα ἐφθασεν τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης. Ἦτο ὑπὸ πᾶσαν ἐποφὴν ἰκανοποιητικόν. Ἴδου τί περιεῖχε:

«Κορπανῶ, ἐξ εὐγενοῦς ἐπαρχιακῆς οἰκογενείας, κτηματίας ζῶν εἰς τὰ κτήματα του, καλλιερῶν αὐτὰ ὁ ἴδιος οἰκογένεια ἐντιμος, εὐπόλητος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, περιουσία μικρά.»

— Λαμπρά! ἀνέκραξεν ὁ πατήρ τοῦ Αὐγουστοῦ. Δέσε τὰ πράγματά σου, Ἐδίδ.

— Νομίζω ὅτι πρέπει πρώτα νὰ εἰδοποιήσομε τὸν ἀδελφὸ μου. Θὰ δυσκολουθῇ πολὺ νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ.

Ὁ Αὐγουστος ἐπέστρεψεν ἀπὸ μικρὸν περιπάτου, ἐνῷ οἱ Κορπανῶ εἶχον μετὰ αὐτοῦ εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἐκκλήσιαν τῆς ὁδοῦ Ἐαυρὸ, ὅταν ὁ μάρμυρ Ἀναστάσης τὸν ἐπλησίασε διερχόμενον καὶ τῷ ἐνεχείρισεν ἐπιστολὴν τῆς ἀδελφῆς του, ἢ ἑποία τῷ ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ κ. Δυμποῦ καὶ αὐτὴ θὰ ἦρχοντο εἰς τὸ Παρίσι αὐριον βράδυ.

Οἱ ξένοι τοῦ εἶχον ἐπιστρέψῃ ἡ ὦρα τοῦ τραίνου τῶν Βερσαλλίων, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ὑπάγουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐπλησίαζεν. Ὁ Αὐγουστος εἶχε εἰς τὴν διάθεσίν του ἐπτά λεπτὰ ἀκριβῶς. Δὲν τῷ ἐφθάναν διὰ νὰντιμετωπίσῃ τὰ πάντα, τὸσω μᾶλλον καθ' ὅσον ἐξώδευσεν ἤδη ἡμιου λεπτὸν διὰ νὰναγνώσῃ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἐδίδ.

Μόλις ἐνόησε περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἀνῆλθεν εἰς τὸ τρίτον πάτωμα ὅς νὰ τὸν ἐκυνηγοῦσαν, καὶ πρὶν ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ἤρχισεν νὰ φωνάξῃ:

— Ἀντῶν! Ἀντῶν!

Ὁ ὑπρέτης προσέτρεξεν.

— Ἀκολούθησέ με εἰς τὸ δωμάτιόν μου! διέταξεν ὁ Αὐγουστος.

Καὶ μόλις ἐπανέκλεισε τὴν θύραν του:

— Ἄκουσε δὲ τὰ μαντάτα!

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆν, ὁ Ἀντώνης ἔγιγε κάτωχρος.

— Μὰ κύριέ μου . . . μὰ κύριέ μου . . . ἄδύνατον νὰ παρουσιασθῶν ὁ κύριος Δυμποῦ καὶ ἡ δεσποινὴς, ὅσον ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Κορπανῶ εἶνε ἐδῶ! Θὰ γίνῃ

κακοὺ μέγαλο. Ξεῦρετε πολὺ καλά, ὅτι. . .

Οἱ δύο του βραχίονες, ὑψωθέντες πρὸς τὸ ταβάνι, συνεπλήρωσαν τὴν φράσιν του.

— Δὲν γυρίζεις κανεὶς ἀπὸ κεῖ-πάνω! ἀπήγγειλε τραγικῶς. Καὶ τώρα; τί νὰ κάμωμε; τί;

— Ἄν εἶχα τοὺλάχιστον καιρὸ νὰ σκεφθῶ! Ἀλλὰ τώρα ταμᾶξί θὰ εἶνε κάτω. Ὁ Σταθμὸς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου δὲν εἶνε πολὺ κοντὰ. Βόλεψέ τα, κάμε ὅ,τι θέλῃς. Τηλεγράφησε ἐπὶ τὸν πατέρα μου καὶ πρὸς τὸν πῶς εἶμαι σήμερον εἰς Βερσαλλίας, πῶς τὸν παρακαλῶ νὰ ναναβάλλῃ τὸ ταξεῖδόν του καὶ πῶς θὰ τοῦ γράψω μόλις ἐπιστρέψω!

Ὁ Αὐγουστος ἔστρεξε νὰ εὖρη τοὺς ξένους του, ἐν ᾧ ὁ Ἀντώνης κατέκλιπεν εἰς ἕν κήθισμα, πίζων μὲ τὰς δύο χεῖρας τὴν κεφαλὴν του, ὡς διὰ νὰ μὴν ἐκτραγῇ.

Ἐσκέφθη ὀλόκληρον τέταρτον τῆς ὥρας, καὶ ἐπιτέλους ἐφθασεν εἰς αὐτὸ τὸ συμπέρασμα:

«Πρέπει, χωρὶς διαταγῆς, νὰ φανερώσω τὰ πάντα, διαφορετικῶς ὁ κ. Αὐγουστος θὰ χαρακτηρισθῇ πολὺ ἀσχημα ἀπὸ τοὺς ἐξαδέλους Κορπανῶ. Ἀρκετὰ ἔπαθε ὡς τώρα τὸ καυμένο τὸ παιδί. Μὰ τί ἱστορία! τί φασαρία! . . . Καὶ ὅλα αὐτὰ, γιὰ καλχογραμματισμῶ! . . . Τελος πάντων, τὰ παιδιά εἶνε λιγάκι τρελλὰ, μὰ εἶνε τῆς ἡλικίας τους! . . . Τί νὰ γίνῃ! θὰ πάρω ὅλο τὸ σφάλμα ἐπάνω μου.»

Συνείταξε τὸ τηλεγράφημα τοῦ καὶ ἐπῆγε νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸ πλησιέστερον Τηλεγραφεῖον.

Ὁ ὑπάλληλος τὸ ἀνέγνωσε, ἐκτύπησε καλά τὴν ἀποστολεῖα, ἀνέγνωσε πάλιν τὸ τηλεγράφημα, καὶ ἔπειτα ἐανακούταξε τὸν Ἀντώνην.

Εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τρελλόν; Ἡ μήπως ἡ αἰνιγματώδης ἐκείνη φράσις εἶχεν ἔννοϊαν συνθηματικὴν;

Δὲν ἤξευρε τί νὰ ὑπεθέσῃ.

— Ἴσως δὲν τὸ ἔγραφα καλά. . . γράφω τόσο ἀσχημα! εἶπε ταπεινῶς ὁ Ἀντώνης, βλέπων τὸν δισταγμὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

— Γιὰ τὴν ὀρθογραφίαν δὲν μὲ μέλει, ἀπήντησεν ὁ τηλεγραφητὴς, ἢ σύνταξις ἐμὸς μοῦ φαίνεται λιγάκι. . . Δὲν τὸ ξαναδιαβάζετε, σᾶς παρακαλῶ;

Ὁ Ἀντώνης ἐπῆρε τὸ χαρτί ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀνέγνωσε μετὰ προσοχῆς:

«Παρακαλῶ κύριον ἀναβάλη ἐρχομὸν. Ἀπὸ σφάλμα ἰδικόν μου, οἱ Κορπανῶ νομίζουν δεσποινίδα καὶ κύριον εἰς οὐρανός. — Ἀντώνης.»

— Ὅχι, κύριε! αὐτὸ ἀκριβῶς θέλω νὰ τηλεγραφῶσω.

— Μὰ θὰ ἐννοήσουν;

— Μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε καθαρῶτατον. (Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ

Ἀγαπητοὶ μου,

ΡΟ ὀλίγων ἡμερῶν, ἕνας μικρὸς Ἀθηναῖος, ὁ μαθητὴς Σουρὶδης, εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον, ἐκεῖ πού ἐπαίξε . . . μετὸν ἤλεκτρικὸν τροχόδρομον. — Μὰ παίζου καὶ μετὸς ἤλεκτρικούς, καὶ βταν πρόκειται ἀπλῶς νὰ παίξῃ, νὰ διασκεδάσῃ; — Φαίνεται ὅτι παίζου. . . Τὸ τραῖνον τοῦ Φαλῆρου ἦτο σταματισμένον ἔκλει πρὸ τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὸν σταθμὸν του. Μερικὰ παιδιὰ, πηγαίνοντα ἢ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, εὗρον διασκεδάσιν νὰνεβοκατεβαίνου εἰς τὰ βαγόνια καὶ νὰ κυνηγοῦνται. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ δυστυχὴς Σουρὶδης. Ἐπηδοῦσεν ἀπὸ ἕνα βαγόνι, ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν πού τὸ τραῖνον ἐξεκίνησεν. Ἐσχασε τὴν ἰσορροπίαν καὶ εὐρίσθη ὑπὸ τοὺς τροχοὺς. Τὸ τραῖνον ἐπέρασεν ἀπὸ πάνω του καὶ τοῦ συνέτριψε πόδια καὶ χεῖρα. Εἶς κακὴν κατάστασιν, ὁ τραυματίας μεταφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαμαν ἀμέσως ἀκρωτηριασμὸν. Ἀλλ' εἰς τὴν μεγάλην αἰμορραγίαν, τὸ παιδί δὲν ἠμπούρεσε νὰνθήξῃ, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπέθανε.

Φαντασθῆτε ὀλίγον τὸν οἰκτρὸν αὐτοῦ θάνατον, φαντασθῆτε τὸν σκοραγμὸν τῶν αὐτυγῶν γονέων, οἱ ὅποιοι ἐπεριμένον τὸ παιδί τὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, καὶ ἔξαφνα ἔμαθαν ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἕν Νοσοκομεῖον, πεθαιμένον. Ὁραῖον παιγνίδι, ὄραϊον διασκεδάσιν εἶχε διαλέξῃ ὁ μικρὸς ἀνόητος! . . . Διὰ νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του, καὶ νὰ βυθίσῃ εἰς πένθος τὸ σπῆτι του. Ἀλλὰ θὰ πῆτε: Μήπως τὸ ἤξευρεν; μήπως τὸ ἐσκέφθη; Ἐχάμα προθύμως ὅ,τι εἶδε νὰ κάμουν καὶ τὰλλα παιδιά. Ποῦ νὰ φαντασθῆ, ὅτι θὰ τὸν παρέσυρε καὶ θὰ τὸν μεθούσε τόσο τὸ παιγνίδι, ὥστε νὰ ξεχασθῇ, νὰ μείνῃ ἴσως τελευταῖος, νὰ μὴν ἀκούσῃ τὴν φωνικίτραν, τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως, καὶ νὰ εὐρεθῇ πηδῶν ἀπὸ τὸ βαγόνι, τὴν ὦραν ἀκριβῶς πού τὸ τραῖνον ἐφρευγε! Μία κακὴ ὦρα, μία κακὴ συμπύσσις, καὶ τίποτε ἄλλο. Ὅπως δὲν ἔπαθαν τίποτε οἱ συμπαίχται του, ἔτσι ἠμποροῦσεν ἐξαίρετα νὰ μὴ πάθῃ καὶ αὐτός. Ἄν κατέβαινεν ἔξαφνα ἐν λεπτὸν ἐνωρίτερα, ἢ ἂν ἐπρόφθαίνε νὰ βασταχθῇ, ἢ ἂν ἐπιτετε μα-

κρύτερα, θὰ ἐγλύτωνεν. Ἐπειτα, δὲν ἦτο ἴσως καὶ ἡ πρώτη φορὰ πού ἐπαίξεν αὐτὸ τὸ παιγνίδι. Καὶ ὅπως ἐγλύτωσεν ὅλας τὰς ἄλλας, ἔτσι ἠμποροῦσε νὰ γλυτώσῃ καὶ αὐτὴν.

Ναί, ἀλλὰ ξεῦρετε τί λέγει μία παροιμία; Πολλές φορές πηγαίνει ἢ στάμνα στῆ βρούσι, ἀλλὰ μία φορὰ μόνο σπάζει. Καὶ ἐπιτέλους ἡ στάμνα δὲν πηγαίνει εἰς τὴ βρούσι διὰ νὰ παίξῃ πηγαίνει κατ' ἀνάγκη, διότι αὐτὴ εἶνε ἡ δουλειὰ της. Καλὰ νὰ κινδυνεύῃ κανεὶς ὅταν χρειάζεται, ὅταν εἶνε ἀνάγκη νὰ κάμῃ κάτι τι ἐπικίνδυνον. Ἀλλὰ νὰ κινδυνεύῃ καὶ εἰς τὰ καλὰ καθόμμενα, καὶ βταν πρόκειται ἀπλῶς νὰ παίξῃ, νὰ διασκεδάσῃ; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὰ ἐπικίνδυνα παιγνίδια εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἀφροσύνη.

Ὅ, πῆ καννίς: μήπως καὶ τὸ παιγνίδι δὲν εἶνε ἀνάγκη; Εἰμπορεῖ νὰ ζῆσῃ τὸ παιδί χωρὶς νὰ παίξῃ; Καὶ συλλογίζεται τίποτε, ὅταν πρόκειται νὰπολαύσῃ ἕνα παιγνίδι; πού τοῦ ἀρέσει; Καὶ ἀκόμη, μήπως τὰ πλέον ἐπικίνδυνα παιγνίδια δὲν παρέχουν τὴν μεγαλητέραν διασκεδάσιν καὶ ἡδονὴν, ὅταν... γλυτόνη κανεὶς ἀπὸ αὐτὰ;

Δὲν ἀντιλέγω. Ἄν θέλετε μάλιστα, εἰμπορῶ ἔγω νὰ σας πῶ καὶ κάτι παραπάνω. Ὅχι μόνον τὰ παιγνίδια, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ζωὴ εἶν' ἕνας κίνδυνος. Ὅ,τι καὶ νὰ κάμῃ κανεὶς κινδυνεύει. Παντοῦ κίνδυνος θανάτου, κίνδυνος ζημίας, κίνδυνος ἡττης. Κάθε ἐπιχείρησις, κάθε ταξεῖδι, καὶ ὁ ἀπλούτερος ἀκόμη περιπάτος, ὅπως καὶ τὸ παιγνίδι, ἔχουν τοὺς κινδύνους τῶν. Καὶ ἡ μεγάλη εὐχαρίστησις καὶ χαρὰ τῆς ζωῆς, εἶνε ὅταν τοὺς παρακαμπτῇ κανεὶς, καὶ τοὺς ὑπερνικῇ, καὶ ἐξέρχεται σῶος καὶ ἀβλαβῆς, νικητὴς μικρῆς ἢ μεγάλης. Ἀλλοτμόνον ἂν εἶχε κανεὶς πρὸ ὀφθαλμῶν αἰώνιως τὸν κίνδυνον! Τότε δὲν θὰ ἔκαμνε τίποτε! Ἡ λήθη, ἡ περιγρήνησις τοῦ κινδύνου, εἶνε στοιχεῖον ζωῆς, πρᾶξου, μεγαλοουργίας.

Ψύσει δὲ τὰ παιδιά ἀψφούν τὸν κίνδυνον εὐκολώτερα ἀπὸ τοὺς μεγάλους, διότι δὲν ἔχουν πάντοτε ἰδεῶν τοῦ κινδύνου, καὶ εἶνε αἰσιδόξα, καὶ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν τύχην τῶν ἢ εἰς τὰς δυνάμεις τῶν, καὶ ἐπιτέλους δὲν συλλογίζονται τίποτε, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τὸν θάνατον. Μερικοὶ λέγουσιν: Ἀφίνετέ τα νὰ παίζου ὅπως θέλουσιν, νὰ κινδυνεύουσι. Ὅποιο ἀποθάνῃ, ἀπέθανε ἄλλ' ὅποιο ζῆσῃ, αὐτὸ θὰ εἶνε ἄξιον τῆς ζωῆς. Διότι θὰ εἶνε ἰσχυρόν, καὶ θὰ ἔχῃ συνειθισθῇ νὰψφᾷ τοὺς κινδύνους.

Σωστὰ ὄλ' αὐτὰ. Νομίζω ὅμως, ὅτι δὲν ἐμποδίζουσι νὰ συμβουλευθῶμεν τὰ παιδιά νὰ προσέχουσι περισσότερο, τοῦλάχιστον ὅταν παίζουσι. Ἐξαφνα τὰ παιγνίδια μετὸς ἤλεκτρικὸς τροχό-

δρόμους είνε από τὰ πλέον επικίνδυνα, μού φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἡ εὐχαρίστησις πού παρέχουν δὲν είνε ἀνάλογος με δ,τι ριψοκινδυνεύει ὁ ἀνόητος παίκτης. Ἐπιτέλους νάνεβῃ κανεῖς με ἐν ἀεροπλάνον καὶ νὰ ταξειδεύσῃ εἰς τὴν ἀέρα, με κίνδυνον νὰ κρημισθῇ ἀπὸ ὕψος τετρακοσίων μέτρων, ὅπως οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι ἐπιβάται τῆς «Δημοκρατίας», τὸ ἐννοῶ. Διὰ τέτοιο παιγνίδι, διὰ τέτοια ἀπὸ-λαυσιν, εἶμπορεῖ κανεῖς νὰψηφῆσῃ τὸν κίνδυνον. Ἄλλὰ νὰ κινδυνεύσῃ νὰ μείνῃ

χωρὶς πόδια, ἢ χωρὶς χέρια, ἢ καὶ νὰ χάσῃ ὀλωθείου τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ κυνηγηθῇ με τοὺς ἄλλους, περνῶν μέσα ἀπὸ ἓνα βαγόνι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον!

Καλὸς καὶ ὁ κίνδυνος, διὰ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καλὴ καὶ ἡ προσυχή. Ἐπιτέλους ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς δὲν εἶνε νὰ νικηθῇ κανεῖς, ἀλλὰ νὰ νικήσῃ. Διὰ τὴν ἀσφαλῆ δὲ νίκην, τὸ θάρρος πρέπει νὰ συνδυάζεται με τὴν φρόνησιν.

Σὰς ἀσπάροιαι

ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

— Ἐμπρός, παιδιά! Θάρρος! Τώρα θάνομεται πίσωμ τὸν ἐχθρὸν!.. Ἐμπρός, μάρι!

— Τ' εἶνε αὐτό;!.. — Μάννα μου!.. ἓνα πουτίνκι!.. Οὐ!!! κροστίτε!!!

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Στὴ μικρούλα Λιλίνα

Τὸ βράδυ, πρὶν νὰ πέσῃ εἰς τὸ κρεβάτι, ἡ Κατινίτσα κάνει αὐτὴ τὴν προσευχὴν:

— Παναγίτσα μου, φύλαγε τὸ μπαμπά μου, τὴ μαμά μου, τὸ Νίκο, τὸ Γιάνκο, τὴν θεῖσα μου καὶ ὅλους μου τοὺς συγγενεῖς, καλοξημέρωσέ με καὶ ἀξιώσέ με νὰ γίνω καλὸ καὶ φρόνιμο κοριτσάκι. »

Καμμιά φορά κανεῖ λάθος, καὶ ἀντὶ νὰ πῇ ἔτσι, λέει: — «Θεῖσα μου, φύλαγε τὴν Παναγίτσα μου.» Ἡ: «Ἀξιώσέ με καὶ καλοξημέρωσέ με νὰ γίνω καλὸ κοριτσάκι...»

Μ' αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτα. Ἡ Παναγίτσα ξέρει τί θέλει νὰ πῇ, καὶ τὴν ἀκούει. Τὸ χειρότερο εἶνε πού πολλές φορές, ἀπὸ τὴν πολλή νύστα, ἡ Κατινίτσα

βαριέται νὰ πῇ τὴν προσευχὴ της. Ἄλλη φορά πάλι τὸ ξεχνᾷ, καὶ κάποτε πεισματόνει καὶ κλαίει.

— Δὲ ντρέπεσαι πού σὲ βλέπει ἡ Παναγίτσα; τῆς λέει τότε ἡ νταντᾶ της.

— Ἡ Παναγίτσα δὲ βλέπει ἀπὸ 'δῶ, ἀπαντᾷ ἡ Κατινίτσα. Ἐξέρω γὼ κατὰ πού εἶνε γυρισμένα τὰ μάτια της.

Ἀλήθεια, δὲ μάτια τῆς Παναγίτσας εἶνε γυρισμένα ψηλά κατὰ τὸ ταβάνι. Εἶνε μιὰ καλῆ ἀράια εἰκόνα, πού παριστᾷ τὴν Παναγίαν νὰ προσεύχεται εἰς τὸ Θεὸ γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Καὶ αὐτὴ ἡ εἰκόνα εἶνε κρεμασμένη εἰς τὸν τοίχο, ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κρεββατάκι τῆς Κατινίτσας.

— Ἡ Παναγίτσα βλέπει παντοῦ, βλέπει ὅπου θέλῃ, τῆς ἀπαντᾷ ἡ νταντᾶ. Μὰ καὶ νὰ μὴ σὲ βλέπῃ, μήπως δὲ σάκουει;

Βέβαια. Ἡ Παναγίτσα ἔχει αὐτιά,

καὶ ταῦτιά τάκουνε ὅλα, ὅπου κι' ἀν εἶνε γυρισμένα. Τὸ παραδέχεται ἡ Κατινίτσα, καὶ παύει νὰ κλαίῃ δυνατὰ. Δὲν ἐννοεῖ ὅμως νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὴν προσευχὴν της.

— Νυστάζω, λέει, τώρα θέλω νὰ κοιμηθῶ.

Τελοςπάντων, ἡ νταντᾶ της βλέπει καὶ παθαίνει ὡς πού νὰ τὴν καταφέρῃ. Μάλιστα καμμιά φορά, βαριέται καὶ ἡ ἴδια τὸ πείσμα τῆς Κατινίτσας, καὶ τὴν ἀρτίζει νὰ κοιμηθῇ χωρὶς προσευχὴ.

— Ἔτσι, σὰν τὸ ζῶο! τῆς λέει.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ Κατινίτσα δὲν εἶνε καθόλου καλὸ κορίτσι. Κάνει ἀταξίες, ἢ μαμμά τῆ μαλώνει καὶ εἰς τὸ τραπέζι δὲν τῆς δίνουν φρούτο. Φυσικά, ἀφοῦ δὲν ἔκαμε τὴν προσευχὴ της, ἀφοῦ δὲν παρακάλεσε τὴν Παναγίτσα νὰ τὴ βοηθήσῃ νὰ εἶνε φρόνιμο κορίτσι;! Καλὰ νὰ πάθῃ!

Μετανοεῖ ἡ Κατινίτσα, καὶ τὸ βράδυ κάνει τὴν προσευχὴ της χωρὶς νὰ τὴν παρακαλέσῃ, με προθυμία καὶ με κατάνυξι. Εἶνε μιὰ χαρὰ νὰ τὴν βλέπῃς τότε καὶ νὰ τὴν ἀκούῃς. Γονατίζει εἰς τὸ κρεββατάκι της καὶ σηκώνει τὰ κεφαλάκι της, με τὰ ξανθὰ γουρὸμαλλα, πρὸς τὴν εἰκόνα. Τὰ χεράκια της τάχει σταυρωμένα εἰς τὸ στήθος, καὶ ἡ φωνούλα της, γλυκεῖα καὶ καθαρὴ, προσφέρει τὰ λόγια τῆς προσευχῆς: «Παναγίτσα μου, φύλαγε τὸ μπαμπά μου, τὴ μαμά μου...»

Καὶ μαζὶ με τὰ λόγια, λὲς καὶ βγαίνει ἓνα βάρος ἀπὸ τὴν καρδόουλα τῆς Κατινίτσας. Ἄ, τί ἀνακούρισις πού εἶνε ἡ προσευχὴ, τί μεγάλη παρηγορία! Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷ κανεῖς ἢ νὰ βαριέται νὰ κάμῃ τὴν προσευχὴ του. Κουρασμένος, νυσταγμένος, εὐτυχισμένος, δυστυχισμένος, ἀρρωστὸς, υγιής, — πάντα πρέπει νὰ φερόνῃ λίγες στιγμὲς γιὰ νὰνυφῶσῃ τὸ νοῦ του εἰς τὸν οὐρανόν, γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια καὶ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ.

Καλὰ τῆς λέει τῆς Κατινίτσας ἡ νταντᾶ της, ὅταν κοιμᾶται χωρὶς προσευχὴ: «Ἔτσι, σὰν τὸ ζῶο!...» Ἄνθρωπος πού δὲν προσεύχεται, δὲν διαφέρει καθόλου ἀπὸ ἓνα ζῶο.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΤΙΝΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οὐδέποτε μετεμελήθῃ κανεῖς διότι ἐσιώπησες, ἐνῷ πολλάκις διότι ἐμίλησας. Πολλοὶ δὲ περιέπεσαν εἰς μεγάλας συμφορὰς, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσουν τὴν γλῶσσάν των.

Οἱ κόλακες εἶνε ἄποκριται, ἄποκρινομένοι τὸν φίλον. Πρὸς τοὺς πλουσίους εἶνε χαμῆραις, πρὸς τοὺς πτωχοὺς ὑπερήφανοι.

Ἄνδρεια μεγάλη ἢ καταστολὴ τοῦ θυμοῦ.

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Ἄδελφός ἔχθρευμένος τὸν ἀδελφὸν του καὶ ἐκλέγων ἄλλους ξένους φίλους, οἰσιάζει με ἐκείνον, ὁ ὁποιος ἀποκόψας ἀνευ λόγου τὸν ἓνα του πόδα προσαρμόζει κατόπι ξύλινον. Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποῖαν αἰσθανόμεθα τὸν ἀποκοπόμεν φίλους, μᾶς διδάσκει νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ αγαπήσωμεν τοὺς συγγενεῖς μας, διότι δὲν δύναμεθα νὰ ζῶμεν ἐρημοὶ ἀνευ συναναστροφῆς καὶ φιλίας. Αἱ φίλαι τὰς ὁποίας συνάπτωμεν μετὰ ξένων ἀνθρώπων, εἶνε οἱ αἰεὶ παραβαλλόμενοι πρὸς τὴν ἀγάπην ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἐνεστάλαξαν ἡ φύσις εἰς τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρας, τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς. Δύναται ὁ μὴ σεβόμενος καὶ ὁ μὴ τιμών τὴν θεῖαν ταύτην φιλίαν νὰ πείσῃ τοὺς ξένους ὅτι θὰ εἶνε πιστός; Ποῖαν ἐντύπωσιν κάμνει ἄνθρωπος, ὁ ὁποιος τοὺς μὲν φίλους ὀνομάζει ἀδελφοὺς καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς καὶ ἀλλαγῶν, με τὸν πραγματικόν του δὲ ἀδελφόν ἀποφεύγει νὰ βαδίξῃ τὸν ἴδιον δρόμον; Οἰσιάζει με ἐκείνον, ὁ ὁποιος τὴν μὲν εἰκόνα τοῦ ἀδελφοῦ του θέτει εἰς πλαίσιον χρυσοῦν, αὐτὸν δὲ τὸν ἀδελφόν τὸν κακομεταχειρίζεται. Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ εἶνε ἴδια ἀνθρώπου παράφρονος.

Εἰς τὴν Ρώμην ἦσαν δύο ἀδελφοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς, θέλων νὰ ἐπιδεικνύεται ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων τὰς αὐτὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι, ἔλεγε πρὸς τὸν Πλούταρχον, δαὶ δὲν θεωρεῖ σπουδαῖον τὸ ὅτι δύο ἄνθρωποι ἔτυχε νὰ γεννηθῶν ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων. Ὁ Πλούταρχος ἀπεκρίθη: «Ἄν τοῦτο δὲν τὸ θεωρῆς σπουδαῖον, τότε σπουδαῖον δὲν εἶνε καὶ τὸ ὅτι ἐγεννήθη ἐκ γονέων. Ὁ κόσμος ὅμως ὁ ἀλλος λέγει καὶ διακηρύττει, μετὰ τοὺς θεοὺς ὀφείλωμεν νὰ τιμῶμεν καὶ νὰ σεβώμεθα τοὺς γονεῖς» ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ Θεὸς εὐχαριστεῖται περισσότερο παρά ὅταν βλέπῃ τοὺς υἱοὺς νὰ ποθῶν τὰς εὐεργεσίας εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἄλλας πολλὰς χάριτας καὶ ὑπηρεσίας νὰ παρέχουν εἰς αὐτούς. Ὁ ἀσεβῆς ἄνθρωπος κυρίως ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τοὺς γονεῖς του. Τὸν ἄνθρωπον τὸν μὴ προσταθῶντα καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων νὰ εὐχαριστῇ

τοὺς γονεῖς του, ὁ κόσμος ὅλος τὸν νομίζει ἀσεβῆ. Καὶ τί ἄλλο δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς γονεῖς περισσότερο παρά ἡ ἀμοιβαία τῶν ἀδελφῶν ἀγάπη.»

***

Διὰ νὰ ἐνοήσωμεν πόσον οἱ γονεῖς εὐφραίνονται, ὅταν βλέπουν τοὺς υἱοὺς τῶν ἔχοντας ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, καὶ πόσον τὸν ἀντίον λυκοῦνται καὶ θλίβονται ὅταν τοὺς βλέπουν διχονοοῦντας, ἄς λάβωμεν ἄλλα παραδείγματα μικρῶν τερα. Ἐὰν ὁ υἱὸς κακομεταχειρίζεται ἓνα ὑπηρετὴν, τὸν ὁποῖον ἔχει πολλὰ

θῶνται εἰς τὰς ἐργασίας των, εἰν ἔχουν κοινὰς τὰς συναναστροφὰς, κοινὰς τὰς διασκεδάσεις, ἢ ἀμοιβαία τῶν ἀγάπην εἶνε ἡ μεγαλειτέρα εὐδαιμονία τοῦ πατρὸς. Διότι ἡ πατρικὴ καρδία κανεῖν ἄλλο αἰσθημα δὲν εἶνε εἰς τόσον μέγαν βαθμὴν ἀνεπτυγμένον ὅσον τὴν πρὸς τὰ τέκνα φιλοστοργίαν. Δὲν εὐφραίνεται λιδοπὸν τόσον τοὺς γονεῖς ὅτε ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ ὀψία τῶν τέκνων των, ὅσον ἡ ἀμοιβαία τῶν ἀγάπην.

Ἡ Ἀπολλωνίς ἤτο μήτηρ τοῦ βασιλέως Ἐυμένους, εἶχε δὲ πλὴν αὐτοῦ καὶ ἄλλα τρία τέκνα, τὰ ὁποῖα εἶχαν μεγάλην μεταξὺ των ὁμόνοιαν. Πολλάκις ἡ μήτηρ των ἔλεγεν, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν ὅχι τόσο διὰ τὰ πλοῦτη, τὰ ὁποῖα τῆς ἔδωκε, οὔτε διὰ τὴν ὀψίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμόνοιαν τῶν τέκνων της.

Ἐνῶ τουναντίον ὁ βασιλεὺς Ἄρταξέρξης, μαθὼν ὅτι ὁ εἰς ἐκ τῶν υἱῶν του ἐπεβούλευσε τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν του, ἀπέθανεν ἐκ τῆς λύπης. Ὁ μισθὸν τῶν ἀδελφῶν του δὲν δύναται νὰγαπᾷ τοὺς γονεῖς τῶν, διότι πὼς θὰ ἀγαπήσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐγέννησαν τὸ ἀντικείμενον τοῦ μίσους τῶν;

Ἀραβικὴ οἰκογένεια ἐπὶ καμήλων μεταβαίνουσα εἰς τὴν πόλιν.

Ἀραβικὸς γάμος. — (Δουὲ τῆς Κεφαλληνίας. Ἄ Ἰσραελῆων Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας.)

Οἱ χρηστοὶ καὶ ἠθικοὶ πατέρες ὄχι μόνον ἀγαπῶν ἀλλήλους χάριν τῶν γονέων των, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶν διότι ἐγέννησαν τοὺς ἀδελφοὺς των. Σκέπτονται ὅτι εἰς τοὺς γονεῖς καὶ δι' ἄλλας εὐεργεσίας ὀφείλουν χάριτας, ἀλλὰ πρὸ πάντων χάριν τῶν ἀδελφῶν των διότι παρ' ἐκείνων ἔλαβαν αὐτὸ τὸ πολυτίμητον καὶ γλυκύτατον κτήμα, τὸν ἀδελφόν.

Ἡ φιλαδελφία λοιπὸν εἶνε ἡ τρανοτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς αἰσθητικούς καὶ ἀρίστη διδασκαλία καὶ καλύτερον παράδειγμα εἰς τοὺς

εἶτο ὁ πατήρ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν ἀγαπᾷ, — ἢ εἰν δὲν καλλιεργῇ μετ' ἐπιμελείας ἐν κτήματι, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε στοργὴν πολλὴν ὁ γέρον ἤδη πατήρ, — ἢ εἰν δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἵππον ἢ τὸν σκύλον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἠγάπα, τότε ὁ πατήρ θλίβεται. Ἄφοῦ λοιπὸν διὰ τὰ μικρὰ αὐτὰ πράγματα λυκοῦται, ποῖαν λύπην αἰσθάνεται ἡ πατρικὴ τοῦ καρδία, ὅταν βλέπῃ τὰ τέκνα του νὰ ἀλληλομίσῶνται καὶ νὰ ἐχθρεύονται, καὶ ὁ εἰς ἀντικατῆν κατὰ τοῦ ἄλλου εἶνε πᾶσαν ἐπιχειρήσιν; Ἐνῶ τουναντίον, εἰν ἀγαπῶνται, εἰν ἔχουν ὁμόνοιαν, εἰν βοη-

υἱοὺς. Καὶ τουναντίον ὁ υἱὸς βλέπωντες τὸν πατέρα μισοῦντα τὸν ἀδελφόν του, κληρονομῶν καὶ αὐτοὶ τὸ μῖσος τοῦτο καὶ διχονοοῦν πρὸς τοὺς ἰδικούς των ἀδελφοὺς. Ὅταν ὁ πατήρ ὀλον τὸν βίον διχονοῇ πρὸς τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν ἐχθρεύεται, καὶ τὸν κατηγορεῖ, καὶ κινῇ δίκας κατ' αὐτοῦ κλπ., ἔπειτα δὲ συμβουλεύῃ τοὺς υἱοὺς του νὰ ἔχουν μεταξὺ των ὁμόνοιαν, δὲν κατορθώνει τίποτε διὰ τοῦ λόγου, διότι τὰ πράγματα καὶ τὸ παράδειγμα εἶνε πάντοτε ἀνώτερα τῶν συμβουλῶν.

ΠΡΟΣΒΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1910

Το νέον έτος, τριακοστόν δευτερον, τής Διαπλάσεως.— Η έγκαιρος ανανέωσις τής συνδρομής είνε το πρώτιστον καθήκον του συνδρομητού.— Τά νέα του 1910.— Μικρά μεταρρυθμίσις του Λαχείου μας.— Μία Μετοχή τής Έθνικής Τραπεζής προς τους μέχρι τής 30 Νοεμβρίου ανανεούντας ή έγγραφομένους.— Άλλαι τέσσαρες Κληρώσεις εις το διάστημα του Έτους.

HN 30 Νοεμβρίου λήγει το 31ον έτος τής Διαπλάσεως, και από 1ης Δεκεμβρίου 1909 το περιοδικόν μας εισέρχεται εις το Τριακοστόν Δεύτερον. Πολλοί μ' έρωτούν διατί το Έτος μας αρχίζει τώρα την 1ην Δεκεμβρίου, και όχι την 1ην Ιανουαρίου, όπως άλλοτε. Να σας το εξηγήσω. Πρό τινων ετών έκαια αυτήν την μεταβολήν, ή οποία μου επιτρέπει να έχω συμπληρωμένον τον τόμον του Έτους, χρυσόδετον και έτοιμον να έκτηθι εις τὰ Βιβλιοπωλεία τας ήμέρας των έορτών. Άλλοτε, όταν το τελευταίον φύλλον εξέδιδετο μόλις την τελευταίαν εβδομάδα του Δεκεμβρίου, μου ήτο αδύνατον να έχω τόμους δια την Πρωτοχρονίαν. Καί επειδή πολλοί εξήτουν τον τελευταίον τόμον ως το καλλίτερον πρωτοχρονιάτικον δώρον, και τίν ήθελαν χρυσόδετον, και μάλιστα πολλὰς ήμέρας πρό του Νέου Έτους, προέβην τότε εις την καινοτομίαν τής ενάρξεως του Έτους μας από 1ης Δεκεμβρίου, ή οποία εξακολουθαί μέχρι σήμερα.

Τί ώραίον πρωτοχρονιάτικον δώρον θά είνε πραγματικώς ο τόμος αύτης του 1909, ο οποίος συμπληροῦται την 30 Νοεμβρίου! Φυλλομετρήσατέ τον όλίγον. Ο «Κοσμοκράτωρ» του Ιουλίου Βέρν, ή «Πατρις εν Κινδύνῳ», ή «Μικρά Μαύρη Βασιλοπούλα», οι «Έξάδελφοι Κορκανάφ», τόσα θαυμαστά είκονογραφημένα μυθιστορήματα, τόσα περιεργάτα «Πράγματα και Θάματα», δύο «Κυριακαί τής Διαπλάσεως», χίλις δύο Διαγωνισμοί, τόσα ποιήματα, τόσαι εικόνες, τόσα χαριτωμένα διηγηματάκια, το έξοχον έκείνο Τεύχος τής Τριακονταετηρίδος... ίδου πραγματικώς ένας τόμος άνωτερος όλων των προηγούμενων!

Καί καθώς γνωρίζετε, αυτό ανέκαθεν είνε το σύνθημά μου: Κάθε τόμος άνωτερος του προηγούμενου. Να ιδήτε λοιπόν πόσον ωραιότερα αναγνώσματα, ωραιότερες εικόνες, συγχροτέρους και ποιικιλότερους Διαγωνισμούς θα περιλάβη ο νέος τόμος του 1910. Καί πρώτα-πρώτα ένα έξοχον μυθιστόρημα του Ιουλίου Βέρν, του ανεξαντλήτου... Ούτε κόπους, ούτε φροντίδας, ούτε έξοδα λογαριάζω, όταν πρόκειται να σας ευχαριστήσω. Δίδω αυτό νομίζω ότι είνε το πρώτιστον καθήκον μου: ή έγκαιρος έκδοσις ενός ώραίου πάντοτε, επιμελημένου, τερπιού και ωφελίμου φύλλου. Ποιον δε είνε το ίδικον σας καθήκον; Πρώτον και κύριον ή έγκαιρος ανανέωσις τής συνδρομής. Η έκπληρωσις αυτού του καθήκοντος μαρτυρεί ζήλον και αγάπην. Καί όσον ενωρίτερα και προθυμότερα ανανεώνει κανείς την συνδρομήν του, τόσο περισσότερο φαίνεται ότι μάγαθῶ, ότι θέλει την φιλίαν μου και την έπισκεψίν μου.

Διά τούτο πολλοί είχαν ανανεώση την συνδρομήν των, και

πριν ιδούν την ιδιαίτεραν παράκλησιν, την οποίαν απήθουνα προς τους προθυμότερους εις το προηγούμενον φύλλον. Ακόμη δε περισσότεροι έσπευσαν να το κάμουν μετά την δημοσίευσιν αυτής τής παρακλήσεως, και τους ευχαριστώ έγκραδίως. Τώρα πρόκειται να υπακούσουν και οι λοιποί εις την γενικήν αυτήν Πρόσκλησιν και να ανανεώσουν την συνδρομήν των έγκαιρως, πρό τής 30 Νοεμβρίου μάλιστα, δια να έχουν, όχι μόνον την ευγνωμοσύνην μου, αλλά και το εξαιρετικόν προνόμιον, περί του οποίου θα σας είπω κατωτέρω.

Η συνδρομή και φέτος μένει αναώχτητος. Οκτώ δραχμάς δια το Έσωτερικόν, δέκα φράγκα δια το Έξωτερικόν. Είνε μικρά σχετικώς και δεν με ικανοποιεί διόλου, τώρα μάλιστα που το χρυσόν φράγγον και ή δραχμη είνε σχεδόν το ίδιον. Άλλα περιδικά, με πολυ μικρότερον έτήσιον προϋπολογισμέν από την Διάπλασιν, απαιτούν συνδρομήν μεγαλύτεραν. Άλλα δεν θα επιβαρύνω περισσότερο τους φίλους μου. Ελπίζω δε ότι δια τής αγάπης και τής προθυμίας των, δια του ξεσπαθώματος, δια τής αυξήσεως τής κυκλοφορίας του φύλλου, θα καλύψω και πάλιν τας υπερόχους δαπάνας μου, ή τουλάχιστον δεν θα έχω μεγάλην ζημίαν. Διότι—αυτό πρέπει να το ξέρετε: Η Διάπλασις συχνότερα ζημιούται παρά κερδίζει—είνε δε πολυ ευχαριστημένη και εύτυχής, όσάκις ειμπορή να έρχεται ίσα-ίσα.

Η ΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Διά ν' ανταμείψω τον ζήλον των προθυμότερων, απεράσισα φέτος να δώσω μίαν Μετοχήν του Κτηματικού Δανείου τής Έθνικής Τραπεζής, αξίας 100 δραχμών και μ' έλπίδα κέρδους 50,000 δια κλήρου μεταξύ εκείνων μόνον, οι όποιοι θα έχον προκληρώση δια το 1910 έτησίαν ή εξαμήνον συνδρομήν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου έ. έ. το βραδύτερον. Όλιων αυτών οι αριθμοί θα θεθούν εντός Κληρωτικής την πρώτην εβδομάδα του Δεκεμβρίου, και θα εξαχθῆ εις και μέρος, ο όποιος θα κερδίση την Μετοχήν. Αυτό είνε φέτος το προνόμιον των προθυμότερων.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Άλλα και οι όλιγώτεροι πρόθυμοι, όσοι δεν θα εύκολυνθούν να έγγραφούν ή να ανανεώσουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου, δεν θα μείνουν άνευ αμοιβής. Δώρα αξίας 1600 εν όλω δραχμών, θα διανεμηθουν εις αυτούς δια τεσσάρων κληρώσεων, εις έκαστην των οποίων θα κερδίζουν πενήκοντα αριθμοί. Τας λεπτομερείας των Δώρων και των Κληρώσεων βλέπετε εις την σχετικήν Άγγελίαν τής τελευταίας σελίδος. Εδώ σας λέγω μόνον γενικώς, ότι εις έκαστην των τεσσάρων Κληρώσεων θα συμμετάσχουν οι έχοντες προκληρώση έτησίαν, εξαμήνον, έννάμηνον ή τρίμηνον συνδρομήν, εντός τής όποιας να συμπεριλαμβάνεται και ή ήμερα καθ' ήν γίνεται ή Κλήρωσις.

Η Α' Κλήρωσις π: χ: θα γίνη την 15 Ιανουαρίου, θα λάβουν δε μέρος εις αυτήν όλοι όσοι θα έχον προκληρώση συνδρομήν έτησίαν κλ. εντός τής όποιας θα συμπεριλαμβάνεται και ή 15 Ιανουαρίου. Όσοι δε θα προκληρώσουν έτήσιαν συνδρομήν δια το 1910 μέχρι τής 30 Νοεμβρίου, αυτοί

θα λάβουν μέρος και εις την εξαιρετικήν Κλήρωσιν τής Μετοχής, και εις τας άλλας τέσσαρας Κληρώσεις του Λαχείου. Δεν μένει τώρα να σας είπω, εimah ότι ο καλλίτερος, ο ασφαλέστερος τρόπος αποστολής χρημάτων, είνε ο δια ταχυδρομικής επίταξης. Όσον δια το Δελτίον Έγγραφής, το όποιον σας στέλλω μετά του παρόντος φυλλαδίου, γνωρίζετε ότι δεν είνε και τόσον απαραίτητον. Μία έπιστολή ειμπορεί εξαίρετα να το αντικαταστήση. Όταν δε στέλλετε Έπίταγήν, ούτε έπιστολή είνε ανάγκη, διότι ειμπορείτε να γράψετε την παραγγελίαν σας επί του άποκόμματος (coupon).

Επαναλαμβάνω, τέλος, ότι σας είπα και εις την προηγουμένην μου παράκλησιν. Οι από τούδε ανανεούντες την συνδρομήν των, μου κάμνουν δύο μεγάλα καλά: πρώτον ενισχύουν το Ταμείον μου κατά την άγονον αυτήν εποχήν, και δεύτερον διευκολύνουν την εργασία του Γραφείου μου, (συστάρευσις έγγραφών κατά το τέλος του Έτους κτλ.) Υπενωθυμίζω δε και το σοφόν έκείνο παράγγελμα: Μη ανάδασκε δια την αύριον, τι δύνασαι να πράξεις σήμερα. Λοικόν, σας περιμένω!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μικρά Αιλίκα, βλέπουσα πρώτην φοράν ατμάμαξαν εις τον λιμένα, φωνάζει τής μαμάς τής: — Μαμά! τρέψε να ιδής μια μηχανή του σιδηροδρόμου που κάνει μπάνιο!

Έστάλη υπό του Παικτου Όμηρου

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Η Μπέπη έλεγε ένα πρωί στη μητέρα της: — Είδα στον ύπνο μου πως είχαμε στο σπίτι ταραχή μεγάλη, μια βροή, ένα κακό... Καί ή μικρή Αιλιά, διακόπτοντα: — Μαμά, φέματα σου λέει! Έγώ κοιμώμαι δίπλα της και δεν έκουσα τίποτα.

Έστάλη υπό του Δεκαπενταετούς Πλουέρον

ΑΛΦΑΒΗΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ευχαριστώ έγκραδίως έκείνους, οι όποιοι έσπευσαν εις την ιδιαίτεραν παράκλησίν μου να ανανεώσουν αυτήν την εβδομάδα την συνδρομήν των. Είνε πολλοί και δεν ειμπορώ να τους αναφέρω όνοματι. Άς είνε βέβαιον όμως ότι μου έκουσαν το μεγαλύτερον δέγμα του ζήλου των καί τής αγάπης των.

Καλώς ήλθε, Πολυμήχανε Όδυσσεύ. Εύχομαι να σου περάσουν τα κακά αυτά ακουνοποδαγαλάματα. Σου έστειλα το βραβεϊόν σου.

Άς μη πλανώμεθα, Ηρω τής Κεφαλληνίας, και αυτή δεν είνε ή καταλληλότερα έποχή δια την έξογήν. Όσον ωραία και αν είνε τα φθινοπωρινά της κάλλη, ή πόλις είνε ώραϊότερα και χρησιμότερα. Η έπιστολή σου μου ήρθε πολύ. Χαίρετισμός εις την Δροναίαν Υδραν.

Βεβαίως, Δασυβροχίτη Κορηνή Σημια, είνε μια διασκεδαστική όταν το Σχολείον είνε μακρόν, εις το πρόσκαιρον, και αναγκάζεται κανείς να πηγαίνη και να ξεπιστρέψη με το τραμ. Είνε ακόμη και υγιεινή ή συνεχής αυτή αλλαγή άερος. Σου έστειλα τα τετράδια.

Βεβαίως, Γεώργιε Στ. Διβ. δύνασαι να πληρώσης με γραμματόσημα, άρακι να είνε άμεταχειρίστα και εκ των νυν εν χρήσει.

Μεγάλην ευχαριστήσιν, Μιμίκα, μου έπροξένησεν ή έπιστολή σου, ύστερ από τόσον καιρόν. Ναι, όλιγίστους συνδρομητάς έχω εις την πόλιν σου, έπομένως έχεις εφθ στάδιον ξεσπαθώματος. Σεχαριστώ έκ των προτέρων.

Πολυ ώραία έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι έξής, εις τους όποιους δεν μου επιτρέπει ο χρόνος ναπαντήσω έκτενώς: Χριστός Διμην, Διακοθέντα Άρσανιάς, Ηρώ τής Αίμης, Βάρα του Κανάρη, Αγναπία Βασιλόσσας, Μαγαραίτα Ρ. Ζιλιά-Λανούμ, Δοξί τής Σπάρτης και Παλλάς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Μικρά Βοσκοπούλα, κ. (Α. Κ.) Φλοΐθος, κ. (Α. Γ.) Σαυθούλλη

Άραλίνα, κ. (Ε. Γ.) Μνημον του Φιλομάσκου, κ. Ναυμαχία τής Σαλαμίνος, κ. (!!) Μαγικός Καθόκτις, κ. Μνημονική Βελών, κ. (Δ. Π.) Καλοθερμμένος Γάτος, κ. (Β. Σ.) Καλλιφάνος Άρσανιάς, κ. (Ν. Ο.) Θεοχαλέα Άμαζών, κ. (Γ. Β.) Ίσπότης τής Χίου, κ. (Μ. Π.) Ηλιόλουτος Πεσσία, κ. (Σ. Τ.) Έθνη Έορτή, κ. (Τ. Ν.) Ζουλομανθιάς, κ. (Φ. Ψ.) Έθνη Έκδικησις, κ. (Διστι ;) Γαλανόλευον Κύμα, κ. (Α. Α.) Λάσση, κ. (Ν. Ζ.)

Η Μυστικά Επιθυμοῦν ναταλλάξουν: ή Διαβολοχλωροπούλα (0) με Βασιλοσάν τής Καλλιόης, Μουρωμαμέντη Χίου, Προσολοσιον Αθήν—το Σπητημένο Παυλι (0) με Παλλάδα, Ελιούδα, Λόρον του Γάνου—ή Γλυκεία Έλας (0) με Μίαν των Χαριτων, Δούκα τής Σπάρτης, Λάσσην του Ψαίτου, Έλληνα Κεραϊαν, Ιονιάδα, Μυροβόλον Ιον, Ζιλιά Χανούμ, Χροστο Παγώνι, Γλυκειών Αμμουδάτ, Ποητικήν Καρδιαν, Μαύρα Μάνα—ή Ίδιώροπος Νάων (0) με Αγνήν Φιλίαν, Αγροικνήν Χαρίν, Ένωσις ή Θάνατος, Προδοῦν τής Διαπλάσεως, Έρωθραν Γαλέραν, Γαλιάν μας Στιανοφώραν.

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Αγνήν Καρδιαν (σου έστειλα τον τόμον που εξήγησες: χαιρετισμός εις όλους) Είμαι Ζακυνθία (πως να μου φανή; το άντιδοτον καλόν, αλλά το κοριτσι καλόν) κάμνουν τέτοια άστεία εις το Σχολείον;) Ιονιάδα (έχει καλώς έτελειωσέ το σταυρόλε;) Μικράν Βοσκοπούλαν (το ψευδώνυμόν σου ενεκρίθη γράφε μου) Αίγλην Σ. Γ. (ώραίος ο Δεξιγριφος, αλλά δυστυχώς δεν δημοσιεύω παρά μόνον εκ των ευχαριστημένων εις τον Διαγωνισμόν των Πνευματικῶν Άσπίσεων, περί ουΊδε τον Ώδηγόν) Χαίρε Παταίς (υπομονή και πάλιν θα συνειδησις: ο Άνανίας πορτάζει τα γενεθλιά του κάθε τέσσαρα χρόνια διότι έναννήθη την 29 Φεβρουαρίου) Ζακυνθίων Πανών (έστειλα 7 τετράδια Μ. Μυστικῶν εις Αμαλιάδα) Ίάκωνα Νικητήν (ίδε λεπτομερείας εις το 37ον φύλλον, σελ. 306) Ζήτω ή Χίος (σας το εξήγησα) είνε ισότημος, άνευ αμοιβής: έπομένως δεν δικαιούσαι να λάβης τόμον) Ηλίαν Τ. (σε παραπέμπω ανωτέρω εις την απάντησιν μου προς την Αίγλην) Στρατηλάτην τής Ασίας (έλαβον ευχαριστώ) Σπητημένο Παυλι (έχει καλώς έστειλα) Λάσσην του Πηγεωδ (ευχαριστώ θερμώς δια το ξεσπαθώμα) Ανάνθων Στέφανον (βραβεϊόν έστειλα) χάρω δια τας προόδους του Συλλόγου σας) Γλυκείαν Έλαίδα (έστειλα: ευγε ώραία ή φωτογραφία: θα διακριθῆ; εις προσοχή Διαγωνισμόν) Μικράν Κοκηλίτην (να, είνε πολυ ώραίον αυτό το ψευδώνυμον και έχει έλπίδας να ψηφισθῆ) Βουλγαρομαχίον (είπα ότι ποιήματα συνδρομητών μου δεν δημοσιεύω) Ράβδον του Μωδιαώς, Ζήτω ή Χίος, Παγωμένη Έβρον (ή φωτογραφία σου ελήφθη και εύχομαι να βραβευθῆς δια να δημοσιευθῆ) Παλλάδα, Αλεξανδραν

II. (έχωρηκα πάρα πολυ που μ' ένθυμήθη ύστερ από τόσον καιρόν) γράφε μου τώρα!) Ίδιώροπος Νάων, κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 8 Οκτωβρίου, θαπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι λόους δεκαί: έξ 'Αθηνών και Παισιώως μέχρι τής 27 Οκτωβρίου εν των Έπαρχιων μέχρι τής 7 Νοεμβρίου εν του Έξωτερικου μέχρι τής 23 Νοεμβρίου.

452. Δεξιγριφος.

Μίαν πρόθεσιν κ' εν γράμμα συνενώνω, και νησίδα του Αιγαίου φανερώω.

Έστάλη υπό του Άνδριώτη

453. Στοιχειόγραφος.

Μικρά νησος του Αιγαίου Έχασεν ένα της γράμμα, και εις θεαν εκ των μεγάλων Μετεβλήθη εν τω άμα.

Έστάλη υπό Στέλλας Βουρενουπι

454. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε κάππα, βάλε ρω και θα ιδής μικρό χωριό Πολιτεία να γενή, Έκουσμένη και τρανή.

Έστάλη υπό τής Ηλιακής Αντινος

455. Μωσαιϊός.

Ο Όλυμπος, ο Κίσαθος, και το Παντελικόν, Η Δάρρος, η Αροάνα κτ' ο Τομφορτός συναμα Αποῦνα είνου γραμμα. Καί κάμνε δι' αυτών Άλλο βουνό γνωστόν.

Έστάλη υπό του Μεγάλου Αλεξανδρου

456. Συλλαβικός Ρόμβος.

* = Φωνήεν.
* * = Σπρατιωτικόν άπόσπασμα.
* * * = Βασιλεύς τής Σπάρτης.
* * * = Έπίθετον.
* = Αντανομία.

Κάθε άστερισκος αντιπροσωπεύει μίαν συλλαβήν.

Έστάλη υπό του Γερηνίου Ίαπότου

457-459. Αστεία Παροράματα.

1.— Η έλλειψις τής Έλένης ήτο ολική.
2.— Στην Αθηνά και πέρα δίνει.
3.— Το κανόραμα είνε λάθος.

Έστάλη υπό Κιέριανος του Ρομαίου

460. Τριπλή Δυσμοιχία.

Τα μέν άρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξων αποτελούν οίνον του Πριάμου, τα δε δεύτερα μεγαλήονσον, και τα τρίτα έπίρρημα.
1, Ο χάσας τον θρόνον του 2, Συνώνυμον του Ισχυρός 3, Βασιλόπαις τής Ιδέκης 4, Εις των δακτύλων 5, Ποταμός τής Εβρώτης.

Έστάλη υπό του Ακανθίνου Στεφάνου

461. Μικτόν.

η-πδς-κι-μν-ται-πρ-αι-δ-τοι-γλς
'Εσάλη υπό τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης
462. Ἰνδικὸς Γρίφος.

M1 (ἀπογορευτικόν) δ2 (ἀριθμητικόν) ε2
(πρόθεσις) τ1 (ἀριθρὸν) α3 (ἀντωνυμία).
'Εσάλη υπό τὸ Φίλι τῆς Μάννας

463. Γρίφος

το το το
το το καλοκαῖρι Χ το το το γιταλό.
το το το το το
το το το το
το το
'Εσάλη υπό τῆς Ἰωνικῆς Μούσης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 36.
360. Καναδᾶς (Κανᾶ, δᾶς.) — 361. Ταδᾶς
(τά, δς.) — 362. Σέρφος-έρφος. — 363. Ἰ-
στάς-σίτος. — 364. Ἀθήνας.
365. Ο Π Σ Ο Π 366. Τὸ κάππα (ἢ
P Ε Ο κάπα.) — 367. ΠΑ-
Α Ε Ν ΣΤ Ε Ρ (Πολύτας,
Κ Ρ Ι Τ Ι Α Σ ΣΑκρῶ, Μαξσα-
Ι Ι Ι λια, ΠίσΤη, Περ-
Ο Ο Ο σέρση, κολλῆΡι-
Σ Σ Σ Σ ον.) — 368. Καί ζῶν
δ φαῦλος καί θα-
νῶν κολάζεται. — 369. Μέτρω χρῶ (Μέ τρο
χρο.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΟΙΗΣΙΣ καὶ **ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ** ἀμοιβαίως
συνδεδεμένα ἀπετέλεσαν τὸ ἀληθινὸν ὤ-
ρατον ψευδώνυμον **Η ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟ-
ΦΟΡΑ**. Καθῆκον δὲ παντὸς Ἑλληνόπαιδος
εἶνε νὰ ἀσπίρη πανηγυρικῶτα αὐτήν.
"Δεχῶν τῆς Χίου" (Θ, 327)

Νωφᾶς / διατὶ βραδύνεις τὰ ἀπάντησιν, αἱ
διασκεδάσεις δὲν σὲ ἀρίνουσιν ;
Ταῖα, Γόσσα (Θ, 328)

Πρὸς Ἀθηναίους-Πειραιεῖς. — "Ἐχετε γαῖα,
ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ! Ἀληθινῶντοι
θὰ μείνουσιν αἱ ἡμέραι ἄς διήλθον μετ' ὑμῶν.
Εὐχαριστῶ ἄλλοι, μικροὺς μεγάλους. — Ρεμ-
βάζουσα Σειθηολάτεις, Ἐπιδοφόρος, ὑπο-
γιατὴζήδες Πειραιῶς... χάθηκα ! Ἐθνικῆ
Ἦμνε, ἐνθυμοῦ πετροπόλεμον ! Χρυσὸ μου
Παγῶν καὶ Χρυσὴ Μάσκα, δὲν σὰς ἐσχῶν.
— Αἰγύπτιοι ! γηθοσῶνας χαιρετῶ.
Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος (M^o Hélène A-
vierions, rue Attarine 110, Alexandrie).
(Θ, 329)

Δέξου, ἀγαπημένη Ἰδανικότης μας τὰς
πλέον θερμὰς εὐχὰς μας γιὰ τὴ γιορτὴ
σου. — Ρεμβάζουσα Σειθηολάτεις, Χρυσὸ
Παγῶν, Χρυσὴ Μάσκα.

Ζιλιὰ Χανοῦμ, διὰ νὰ μοῦ γράψῃς ἐπι-
στολὴν ἀνεπτύξας δύναμι 500 ἴππων !
διὰ τὸ βραβευθὲν διήγημά σου πόσην ;
Ἰδανικότης. (Θ, 330)

Ρεμβάζουσα Σειθηολάτεις, τὸ μαγικὸ σου
μαγνητὴ εἰς ἐνέργειαν, τὰ 6 κάμε 12
καὶ μὴ σὲ μέλη γιὰ τὴ φωτογραφία : τὸ ἄν
μάρτεσι δὲ θέλει καὶ ρώτημα. Τὶ νὰ περιμε-
νὲν ἢ γράϊα στὴν ἐξέδρα ; — Ἰδανικότης.
(Θ, 331)

Χλιες γλυκεῖες εὐχὲς δέξου, Ἰδανικότης,
γιὰ τὴ γιορτὴ σου, ἀπ' τὴν :
Ζιλιὰ Χανοῦμ. (Θ, 332)

Ζητῶ ἡ Γαλανὴ μας Σταυροφόρα.
"Δεχῶν τῆς Χίου" (Θ, 333)

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910
ΑΞΙΑΣ ΕΝ ΟΛΩ 1700 ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Ὁ τυχερότερος ἐκ τῶν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ε. ε. ἐγγραφησομένων
συνδρομητῶν, θὰ κερδίσῃ μίαν Δαχαιοφόρον Ὁμολογίαν τῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας δρ. 100, μετ' τόκον δρ. 2,50
ἐτησίως καὶ μ' ἐλπίδα κέρδους 50,000 δραχμῶν.

ΘΑ ΓΙΝΩΝ ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

- Ἡ Α' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰανουαρίου
- Ἡ Β' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἀπριλίου
- Ἡ Γ' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰουλίου, καὶ
- Ἡ Δ' Κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ

Εἰς ἐκάστην δὲ τῶν Κληρώσεων τούτων θὰ συμμετέχουν οἱ ἔχοντες
προσληρώσῃ συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον,
ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβανέται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν γίνεται
ἡ Κλήρωσις.

Εἰς τὴν Κλήρωσιν τῆς Μετοχῆς, τὴν ἐξαιρετικὴν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν
Α' ἐβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, θὰ θεθοῦν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ
ἀριθμοὶ τῶν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐγγραφησομένων διὰ τὸ 1910 ἐτησίων
ἢ ἐξαμῆνων συνδρομητῶν, θὰ ἐξαχθῇ δὲ εἰς μόνος, ὁ ὁποῖος θὰ κερδίσῃ μίαν
ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ τοῦ Δανείου Κτηματικῆς Πιστεῶς
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. (Ὁ κάτοχος τῆς Ὁμολογίας ταύτης
ἀποκτᾷ κεφάλαιον αἰώνιον δρ. 100, ἀποσφύρον εἰς αὐτὸν τόκον δρ. 2,20 ἐτη-
σίως, δύναται δὲ καὶ νὰ κερδίσῃ κατὰ τὴν μεγαλειτέραν εὐνοίαν τῆς Τύχης
δρ. 50,000).

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

θὰ τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ τῶν διναιουμένων νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν
καὶ θὰ ἐξάγονται 50 ἀριθμοί, οἱ ὁποῖοι θὰ κερδίσουν τ' ἀκόλουθα ἀντικείμενα, κατὰ
τάξιν κληρώσεως, ὡς ἑξῆς :

Ὁ 1ος. Ἐν ὠρολόγιον τῆς τσίπης.....	Ἀξίας δρ. 50
Οἱ δύο ἐπόμενοι (2-3) τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης κατ' ἐκλογὴν τῶν ἑαυτοῦ ἀξίας δραχ. 40, ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 80
Οἱ τρεῖς ἐπόμενοι (4-6) τόμους ὡς ἄνω, ἑαυτοῦ ἀξίας δρ. 25 ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 75
Οἱ τέσσαρες ἐπόμενοι (7-10) τόμους ὡς ἄνω, ἑαυτοῦ ἀξίας δρ. 15 ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 60
Οἱ πέντε ἐπόμενοι (11-15) ἀνὰ μίαν ἑαυτοῦ ἐτησίαν συνδρομὴν τοῦ ἐπο- μένου ἔτους τῆς Διαπλάσεως, ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν, πρὸς 9 δρ. κατὰ μέσον ὄρον, ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 45
Οἱ πέντε ἐπόμενοι (16-20) ἀνὰ ἓν ἀντίστονον τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγά- πης, ἀξίας δρ. 7, ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 35
Οἱ δέκα ἐπόμενοι (21-30) ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 3,50, ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 35
Οἱ εἴκοσι ἐπόμενοι (31-50) ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων 1 δραχμὴν, ἐν ὄλω.....	Ἀξίας δρ. 20

Σύνολον ἀξίας τῶν Δώρων ἐκάστης Κληρώσεως..... Δρ. 400
(Αἱ τέσσαρες Κληρώσεις, δραχ. 1600, καὶ 100 διὰ τὴν Μετοχὴν τῆς ἐξαιρετικῆς Κληρώ-
σεως, τὸ ὄλον Δῶρα ἀξίας δρ. 1700).

Σημειώσεις. — Τὸν ἀξίονα ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ Μητρώφῳ ἐγγραφῆς θὰ φέρῃ καὶ ἡ Ἀπό-
δειξις Πληρωμῆς, ἡ διδομένη ἢ σκελλομένη ταχυδρομικῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἅμα τῇ λήρῃ τῆς
συνδρομῆς τῶν θὰ σημειώσῃται δὲ ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰς ποῖα; καὶ πόσας κληρώσεις δ' δι' ἃν ἡ
ἀπόδειξις συνδρομητῆς δικαιούται νὰ λάβῃ μέρος, τιθεμένων ἐκάστοτε εἰς τὴν Κληρωτίδα
τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀριθμοῦ. Οἱ μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐγγραφόμενοι ἐτήσιοι ἢ ἐξά-
μηνοι πρέπει νὰ γνωρίζουν διὰ μὲ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν θὰ λάβουν μέρος καὶ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν
Κληρωσιν τῆς Μετοχῆς.